

[Ole Henriksen]

Lovforslag nr. L 149 er jo en følgelov. Vi er indstillet på at gennemføre lovforslaget i den form, arbejdsministeren har fremsat det i, idet vi mener, det er en absolut forbedring og selvfølgelig også en konsekvens af lovforslag nr. L 148.

Så er der lovforslaget om ligestillingsrådet. Vi sætter meget store forhåbninger til, at dette ligestillingsråd bliver et aktivt råd, som kan forske, gribe ind og rådgive i denne debat, som vi bestemt ikke mener er afsluttet med den lovgivning, som foreligger her; der skal en meget intensiv debat til, for at vi kan få løst problemerne. Ikke mindst skal der jo åbenbart en hel del til for at overbevise formanden for Dansk Kvindesamfund om, at det er den vej, vi skal igennem; jeg synes nok, det er bekymrende, at det står sådan til på den side af spektret i debatten om ligestilling.

Der nævnes et sted i bemærkningerne til lovforslaget om ligestilling, at rådet for tiden forbereder et forslag til imødegåelse af diskriminering i forbindelse med graviditet osv., og at man sammen med børnekommissionen vil udarbejde forslag til ordninger for småbørnsforældre med henblik på aflastning af kvinder på arbejdsmarkedet. Desværre er socialministeren ikke til stede her. Socialministeren lovede i efteråret, at der inden jul skulle foreligge en betænkning fra det underudvalg, som er nedsat af børnekommissionen. Den savner vi meget i socialistisk folkeparti. Jeg ved ikke, om arbejdsministeren er i stand til at svare på dette spørgsmål, men det er i hvert fald et problem, vi gerne vil have afklaret.

Jørgen Jensen (DKP):

Kommunerne kan give en behersket støtte til de tre foreliggende lovforslag, og det kan vi, fordi vi godt kan se, at de vil forhindre nogle af de mest ekstreme udskejelser fra arbejdsgiveres side i forbindelse med diskriminering af arbejdskraft. Men det vil også være vor opgave både i udvalget og i den diskussion, som følger af de tre forslag, at prøve på at forhindre, at man hermed skjuler nogle af de forhold, som råder på arbejdsmarkedet, skjuler, at de klassemod-sætninger, som findes, i virkeligheden forhindrer, at vi her og nu kan gennemføre en lovgivning, som virkelig betyder ligestilling.

Der er en række ting, som forhindrer ligestilling. Arbejdsgiverens ledelsesret er allerede nævnt. Det er klart, at så længe vi har en hovedaftale, som siger, at arbejdsgiveren kan lede og fordele arbejdet og antage den arbejdskraft, som man mener man kan anvende, vil det betyde en sortering af arbejdskraften, en sortering, som fra arbejdsgivers side alene har til formål at sikre sig den arbejdskraft, som er økonomisk mest givende.

Det synes jeg også fremskridtspartiets repræsentant her i dag med nogle pæne ord sagde noget om, nemlig: har kvinderne ikke været dygtige nok, siden de ikke har fået ligestilling? Ja men hvad er det egentlig, der ligger i det? Er det, om de er dygtige nok til at udføre deres arbejde, til at optræde som mennesker, eller om de er dygtige nok til at sikre arbejdsgiveren et overskud af deres indsats på arbejdsmarkedet? Det er det, der fortsat vil betyde noget og fortsat vil være afgørende. Jeg tror altså, at man, hvis man ikke erkender disse ting i den debat, der føres, meget nemt kan være med til at skjule de reelle forhold.

Det er min opfattelse, at fru Inge Fischer Møller gik for langt i sin glæde over dette lovforslag, fordi det kan få mennesker til at tro, at vi hermed har løst et problem, og det har vi ikke.

Statsministeren benyttede lejligheden under sin nytårstale til at henvise til en fjernsynsfilm og sagde noget om, at den var et eksempel på vold. Man kunne nævne en anden fjernsynsudsendelse, »Direktøren hedder Carla«, tror jeg den hed, der gav et billede af en arbejdsplads, hvor der var en kvindelig direktør, og hvor der var 150 kvinder og 1 mand ansat. Men hvad viste den endvidere? At når det var sådan, udtalte direktøren åbent, skyldtes det, at kvinder mellem 20 og 35 hurtigst og bedst kunne udføre dette arbejde, og at en så grov sortering ikke var mulig at gennemføre over for mænd, fordi de var for organisationsmindede og ikke ville affinde sig med en så grov sortering. Den fjernsynsfilm kunne man jo også have brugt til at sige noget om, hvordan forholdene er i Danmark, og ikke alene noget om, hvad der skete i Romerriget, for det her skete altså ikke i Romerriget, det var her og nu, herhjemme.

Jeg tror altså, at man med et sådant lovforslag meget nemt kan komme til at skjule